

kihutas. Hoostel oli enam aru peas, kui nende juhil. Öppind wiisil tahtsid naad wastupidada ja sanumu kääa, kui mäest alla läksid, aga Hantsu aru oli lõpenud, ta tahtis alla ja ülesse ika üht wiisi, tuhat nelja sõita, et ta aga rohilise wangkre käte saaks. Et hobused suitjesid kui korstnad, et nende põlved weriseks peksetud olid, seda ta ei näinud. Oh tema waene ei teadnud, et kiusaja tema selja taha kaa oli wangkre peale istunud ja nüüd temale rahu ei annud, waid õiget silmapilku ootas, mil ta hobused kaa täieste sõgedaks pidi tegema: Head hobused, mis ial hobuse tapjate käes pole olnud, ei wäsi surmani oma toitjaid, kui need kaa auusad on, häda sees aitamast; aga kui ja armutumal sõgedal wiisil nendega ümberkäid, siis on kaa nendega keif otsas ja wõid nende läbi pea surma leida. — Oleksid need hobused seal mõistnud, kuida Hantsuga lugu oli ja teadnud, et tüdruk, keda ta tagaajas tema pruut oli, neil oleks tema pärast hale meel olnud ja oleksid ika weel ta sõgedust kannatanud. Aga naad waeised loomad on ju Jumalast ilma mõistuseeta loodud, sest et inimese mõistus neid peab walitsema. Naad hakkasid wiimaks wene hooste kombel tõrkuma ja juba kiusaja nägi, et ta pea pidi wõitu saama. Hobused jäid seisma, kui Hants

peksis, liukkasid tagasi, kui ta edasi tahtis, tantšisid ja löid tagant ülesse. Hobused sõgedad, Hants seda sõgedam. Hants ja hobused perud.

Korraga lõi üks hobune Hantsu wastu rindu, wandudes kukkus ta maha, ja weel oli sunn täis sajatamist, kui ratast üle tema pea läks ja pea wuruks. Waenlane wõttis teda käte ja wiis teda alla. Hants ei näinud enam oma pruuti, pidi nüüd ka kiwa ja wääwliit wedama, nagu hobune.

Inimesed ja weiksed, kellega temal enne tege mist oli, leinasid wääga tema pärast, ja tema pruut nuttis silmad punaseks. Aga kure waenlane ei tohi teda igaweste enesel pidada. Waid Hantsule öeldi, et, kui ta ükskord ühe hobuse tapja, kõwa südamega woorimehe ehk talupoja siidant wõiks pöördä, nõnda et naad ial enam hoostele liiga ei teeks, ega oma hingge mite enam kuradi käte nagu äramüüks, waid inimeste ja lojustega ümberkäiksid, kuida inimese kohus on — et Hants siis tulise wangkre cest pidi lahti, endise elu põlwe tagasi ja endise pruudi naeseks saama. Seks antakse nüüd waele Hantsule wahel aega, jälle maa peale tulla. Ta tuleb iga kalli lau-pääwa õhtu enne suuri pühi — nagu seesama õhtu, mis meie käes on — ja katseb siis seda meeleyarandamise tööd korda saata, kus pool ja